ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1987

Vyhlásené: 23.12.1987 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

108

ZÁKON
České národní rady
ze dne 22. prosince 1987
o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1
Orgány veterinární péče

(1) Orgány veterinární péče České socialistické republiky jsou:

a) ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo“),

b) národní výbory,

c) Ústřední nákazová komise,

d) orgány veterinární správy.

(2) Orgány veterinární péče České socialistické republiky vykonávají státní správu na úseku veterinární péče podle tohoto zákona, podle zákona o veterinární péči1) a předpisů vydaných na jeho základě, popřípadě podle jiných obecně závazných právních předpisů upravujících povinnosti na úseku veterinární péče.

§ 2
Ministerstvo

(1) Ministerstvo jako ústřední orgán státní správy na úseku veterinární péče

a) stanoví hlavní úkoly veterinární péče a vědeckotechnického rozvoje na tomto úseku a organizuje, řídí a kontroluje jejich plnění,

b) řídí výkon státní správy na úseku veterinární péče,

c) řídí orgány veterinární správy,

d) řídí specializační přípravu veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků,

e) spolupracuje s ostatními ústředními orgány státní správy, které se podílejí na plnění úkolů veterinární péče, zejména zabezpečuje v součinnosti s nimi zásobování veterinárními léčivy, přípravky a potřebami.

(2) Ministerstvo stanoví obecně závazným právním předpisem, v kterých případech se odborné veterinární činností provádějí bezplatně.

Národní výbory

§ 3

Místní národní výbory

a) v dohodě s příslušným orgánem veterinární správy určují místa pro trhy určené k prodeji potravin a surovin živočišného původu (dále jen „živočišné produkty“) a drobných zvířat a povolují konání trhů s drobnými zvířaty,

b) projednávají přestupky na úseku veterinární péče.

§ 4

Okresní národní výbory

a) rozhodují o nařízení a skončení mimořádných veterinárních opatření podle zákona o veterinární péči2) (dále jen „mimořádná veterinární opatření“), pokud se netýkají jen individuálně určené organizace nebo občana, a dozírají na jejich plnění,

b) v dohodě s příslušným orgánem veterinární správy určují místa výstav, trhů, přehlídek nebo soutěží zvířat, popřípadě svodů zvířat k jiným účelům (dále jen „svody zvířat“) a povolují jejich konání; to se netýká trhů s drobnými zvířaty,

c) rozhodují o poskytování podpor a náhrad k úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdolávacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat,

d) projednávají plnění úkolů veterinární péče a návrhy opatření k jejímu rozvoji ve svém územním obvodu,

e) ukládají pokuty organizacím podle zákona o veterinární péči.3)

Krajské národní výbory

a) rozhodují o nařízení a skončení mimořádných veterinárních opatření týkajících se více okresů v jednom kraji a dozírají na jejich plnění,

b) projednávají plnění úkolů veterinární péče a návrhy opatření k jejímu rozvoji ve svém územním obvodu.

§ 6
Nákazové komise

(1) Okresní a krajské národní výbory zřizují k plnění svých úkolů souvisejících s ochranou proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat nákazové komise. Nákazová komise je zvláštním orgánem národního výboru;4) je řízena radou národního výboru a podřízena též nákazové komisi vyššího stupně.

(2) Předsedou nákazové komise je předseda nebo místopředseda národního výboru, tajemníkem vedoucí pracovník příslušného orgánu veterinární správy. Za členy nákazové komise jsou jmenováni vedoucí pracovníci národního výboru a zástupci orgánů a organizací, jimž přísluší uskutečňovat opatření k zdolávání a k zamezení šíření nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat.

(3) Nákazová komise

a) projednává, koordinuje a kontroluje plnění úkolů na úseku ochrany proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat v územním obvodu svého národního výboru, projednává a koordinuje též návrhy opatření k rozvoji veterinární péče,

b) předkládá plenárnímu zasedání nebo radě národního výboru návrhy na nařízení a skončení mimořádných veterinárních opatření,

c) řídí provádění mimořádných veterinárních opatření v územním obvodu svého národního výboru,

d) jde li o nákazovou komisi okresního národního výboru, schvaluje pohotovostní plány ochranných a zdolávacích opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat a ozdravovací plány ke zdolání stanovených nebezpečných nákaz, hospodářsky významných jiných hromadných onemocnění a poruch reprodukce zvírat.5)

§ 7
Ústřední nákazová komise

(1) Ústřední nákazová komise koordinuje plnění úkolů ústředních orgánů státní správy na úseku ochrany proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat. Vyskytne-li se nákaza nebo jiné
hromadné onemocnění zvířat, které by mohlo ohrozit zdraví zvířat ve více krajích, Ústřední nákazová komise ústředně řídí přijímání a provádění mimořádných veterinárních opatření nebo je sama nařídí.

(2) Ústřední nákazovou komisi zřizuje vláda České socialistické republiky. Předsedou Ústřední nákazové komise je ministr zemědělství a výživy České socialistické republiky (dále jen „ministr“).

Orgány veterinární správy

§ 8

(1) Orgány veterinární správy jsou:

a) Státní veterinární správa České socialistické republiky (dále jen „státní veterinární správa“),

b) okresní veterinární správy pro územní obvody okresních národních výborů,

c) městská veterinární správa pro územní obvod Národního výboru hlavního města Prahy a městské veterinární správy pro územní obvody národních výborů, které mají působnost městských i okresních národních výborů.

(2) Ministerstvo může obecně závazným právním předpisem stanovit jinou územní působnost okresních nebo městských veterinárních správ.

(3) Státní veterinární správa, okresní a městské veterinární správy jsou orgány státní správy.

(4) Státní veterinární správa je podřízena ministerstvu. V jejím čele je ústřední ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr; v čele okresních a městských veterinárních správ jsou ředitelé, které jmenuje a odvolává ústřední ředitel.

(5) Státní veterinární správa, okresní a městské veterinární správy jsou rozpočtovými organizacemi.

§ 9

(1) Okresní nebo městská veterinární správa

a) vykonává veterinární dozor podle zákona o veterinární péči,6) vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin a kontroluje jejich plnění,

b) rozhoduje o nařízení a skončení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určené organizaci nebo občanovi, a dozírá na jejich plnění,

c) sleduje výskyt synantropních a divokých zvířat a činí opatření k ochraně zdraví lidí zejména před nákazami a k ochraně životního prostředí,

d) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat výskyt velmi nebezpečné nebo nebezpečné nákazy zvířat státní veterinární správě, příslušnému národnímu výboru a příslušnému útvaru Sboru národní bezpečnosti, výskyt nemoci přenosné ze zvířat na člověka též okresnímu hygienikovi, a činí opatření nezbytná ke zdolání a k zamezení šíření nákazy zvířat,

e) vydává závazné posudky, které musejí být podle zákona o veterinární péči vyžádány v územním, stavebním a kolaudačním řízení a k návrhům podnikových technických norem,7)

f) uděluje vystavením veterinárního osvědčení souhlas k přemísťování zvířat,

g) vydává veterinární osvědčení pro přepravu živočišných produktu,

h) vykonává veterinární kontrolu a vydává veterinární osvědčení podle zákona o veterinární péči pří dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,8)

i) určuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat, pokud se svodu zúčastní pouze zvířata z územního obvodu v její působnosti,

j) provádí prohlídky jatečných zvířat a masa a veterinární vyšetření dalších živočišných produktů a rozhoduje o jejich použitelnosti,9)

k) určuje v případech stanovených zákonem o veterinární péči10) podmínky pro použití krmiv,

l) vydává chovatelským organizacím pokyny pro vypracování pohotovostních plánů ochranných a zdolávacích opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat a pro zpracování ozdravovacích plánů ke zdolání stanovených nebezpečných nákaz, hospodářsky významných jiných hromadných onemocnění a poruch reprodukce zvířat,

m) vydává organizacím, které vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, skladují nebo přepravuji živočišné produkty, pokyny pro vypracování pohotovostních plánů veterinárních hygienických opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat a pro vypracování programů hygienických a sanitačních opatření.

(2) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, nařídí okresní nebo městská veterinární správa i taková mimořádná veterinární opatření, o nichž jinak rozhodují národní výbory. O těchto opatřeních neprodlene informuje příslušný národní výbor, který je potvrdí, popřípadě změní anebo zruší.

(3) Okresní a městské veterinární správy vykonávají odborné veterinární činnosti pro potřeby organizací a občanů.

§ 10

Státní veterinární správa

a) řídí okresní a městské veterinární správy,

b) určuje nezbytný rozsah odborných činností vykonávaných specializovanými organizacemi státní veterinární služby (§ 11), usměrňuje a sjednocuje jejich provádění v souladu s nejnovějšími poznatky vědy a techniky a kontroluje jejich provádění,

c) vykonává veterinární dozor podle zákona o veterinární péči,6) vydává v případech, v kterých si to vyhradí, závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin a kontroluje jejich plnění,

d) vydává veterinární povolení pro dovoz, pruvoz a vývoz zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,

e) vydává závazné posudky vyžádané podle zákona o veterinární péči,7) pokud jejich vydání nepřísluší okresním nebo městským veterinárním správám; může si vyhradit vydávání závazných posudků i v případech, které jinak patří do působnosti okresních nebo městských veterinárních správ,

f) určuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat, jestliže určení těchto podmínek nepřísluší okresní nebo městské veterinární správě,

g) předkládá ministerstvu návrhy ozdravovacích programů ke zdolání stanovených nebezpečných nákaz, hospodářsky významných jiných hromadných onemocnění a poruch reprodukce zvířat,

h) dává souhlas k ověřování, výrobě, dovozu a uvádění do oběhu dosud nepoužívaných krmiv z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti,

i) dává souhlas ke schválení ověřování, výroby, dovozu a uvádění do oběhu veterinárních léčiv a přípravků, které podléhají schválení podle zvláštních předpisů,11) a povoluje v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky ověřování, výrobu, dovoz a uvádění do oběhu ostatních veterinárních léčiv a přípravků.

§ 11

Specializované organizace státní veterinární služby

Ministr zřizuje specializované organizace k poskytování zvláštních veterinárních činností a služeb, zejména k provádění veterinární laboratorní a klinické diagnostiky, veterinární léčebné nebo asanační činnosti, k výrobě nebo kontrole veterinárních léčiv a přípravků, popřípadě pro zásobování těmito léčivy a přípravky, jakož i organizace určené pro specializační přípravu veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 12

Orgány veterinární správy vzájemně spolupracují s orgány hygienické služby, zejména si poskytují informace o výskytu nemocí přenosných ze zvířat na člověka a naopak, o ochraně před nimi a o zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, či dalších skutečnostech, které mají význam v péči o zdraví lidí a při vytváření zdravých životních podmínek.

§ 13

(1) Orgány veterinární péče České socialistické republiky spolupracují s orgány veterinární péče Slovenské socialistické republiky, zejména při přijímání a provádění zásadních opatření k předcházení velmi nebezpečným a nebezpečným nákazám a hospodářsky významným jiným hromadným onemocněním zvířat a při jejich výskytu, při zabezpečování zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv a při veterinární ochraně státního území.

(2) Závazné posudky a veterinární osvědčení vydané orgány veterinární péče Slovenské socialistické republiky v rámci jejich působnosti platí i v České socialistické republice.

§ 14

Výnos pokut uložených podle zákona o veterinární péči je příjmem rozpočtu národního výboru, který je uložil.

§ 15

Obecné předpisy o správním řízení se na rozhodování orgánů veterinární péče České socialistické republiky vztahují, jen jde-li o

a) poskytování podpor a náhrad k úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdolávacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat,

b) vydávání závazných pokynů k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin,

c) vydávání závazných posudků, které jsou podle zákona o veterinární péči samostatným správním rozhodnutím,12)

d) ukládání pokut organizacím,

e) projednávání přestupků.

§ 16

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Kempný v. r.

Adamec v. r.

1) Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči.

2) § 23 zákona č. 87/1987 Sb.

3) § 27 zákona č. 87/1987 Sb.

4) § 63b zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 31/1983 Sb.).

5) § 33 zákona č. 87/1987 Sb.

6) § 22 zákona č. 87/1987 Sb.

7) § 24 zákona č. 87/1987 Sb.

8) § 16 zákona č. 87/1987 Sb.

9) § 10 a 11 zákona č. 87 1987 Sb.

10) § 15 odst. 2 zákona č. 87/1987 Sb.

11) § 20 odst. 2, § 62, § 79 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

12) § 24 odst. 2 zákona č. 87/1987 Sb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.